

РЕШЕНИЕ

№ 1709

гр. Варна, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Росица Ив. Чивиджиян
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно
наказателно дело № 20233110203721 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по
жалба на Т. П. П. ЕГН *****, с адрес в гр.Варна, ж.к.“Владислав
Варненчик“ № 408, вх.13, ет.4, ап.8, подадена чрез адв. В. Ш. от ВАК против
НП № 23-0442-000507 от 31.05.2023г., издадено от Началник група в ОД на
МВР-Варна, РУ 04 Варна, с което на основание чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДП са
му били наложени административно наказание “Глоба” в размер на 200лв. и
административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС,, за срок
от шест месеца, за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДП.

В жалбата си въззивникът твърди, че НП е неправилно и
незаконосъобразно, като навежда доводи както за липса на извършено
нарушение от негова страна (сочи, че не бил уведомен за служебно
прекратената регистрация на автомобила) така и за допуснати нарушения на
процесуалните правила, тъй като според него в НП не били посочени
реквизитите индивидуализиращи нарушението. Моли НП да бъде отменено
като отправя искане за присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание въззивникът се представлява от надлежно
упълномощен защитник в лицето на адв. Вл.Ш., който заявява, че поддържа
жалбата и оспорва фактическата обстановка, а във фазата по същество
пледира за отмяна на НП на основанията изложени в жалбата. Моли за
присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

За въззиваемата страна, редовно призована за датата на съдебното

заседание, представител не се явява. По делото са постъпили писмени бележки от ю.к. Л. А., в които същата излага становище за неоснователност на жалбата, моли НП да бъде потвърдено и отправя искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно, в случай, че жалбата бъде уважена и се иска присъждане на адвокатско възнаграждение от ответната страна, моли за присъждане на такова в минимален размер.

Варненска районна прокуратура, редовно уведомена за с.з., не изпраща представител и не изразява становище.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 24.03.2022г. въззивникът Т. П. придобил в индивидуална собственост лек автомобил „Мерцедес“, модел „Ц 220 ЦДИ“, с ДК№ В8808РХ по силата на договор за дарение на ½ ид.ч. от МПС-то. Останалата ½ и.ч. от автомобила въззивникът придобил по наследство от покойния си баща, починал на 02.01.22г. Сделката, съставляваща дарение на автомобил, била изповядана в гр.Варна, по изискуемия от закона ред, в писмена форма с нотариална заверка на подписите от нотариус с рег. № 549 на Нотариалната камера и информация за същата била подадена по електронен път в Сектор ПП-Варна. Въпреки задължението за пререгистрацията в двумесечен срок (в случая до 25.05.2022г. вкл.) въззивникът като нов собственик на автомобила, не изпълнил законовите си задължения и не заявил в Сектор „ПП“ по местоживеене, а именно сектор ПП-Варна, промяната в собствеността, поради което и на 26.05.2022г. регистрацията на МПС-то била прекратена служебно по реда на чл. 143, ал.15 от ЗДП.

На 09.09.2022г., около 15:23 часа въззивникът управлявал л.а. „Мерцедес“, модел „Ц 220 ЦДИ“, с ДК№ В8808РХ в гр.Варна, по ул. „Народни будители“ в гр.Варна, в посока към Аспарухов мост когато в близост до магазин Била с АТТС било установено и заснето нарушение за превишена скорост с този автомобил. При обработка на нарушенията в АИС било установено, че собственик на автомобила е въззивника, както и че МПС-то е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал.15 от ЗДП от 26.05.2022год.

За движението с превишена скорост бил издаден ЕФ серия К № 6478459, а материалите били изпратени на IV РУ за извършване на проверка с оглед извършено престъпление по чл. 145, ал.2, вр. ал.1 от НК. На 24.11.2022год. в IV РУ при ОД на МВР Варна била образувана преписка ЗМ № 468/2022год.и отпочнала проверка. Преценено било че преписката съдържа данни за извършено престъпление по чл. 345, ал.2 от НК и същата била изпратена ВРП с мнение да се образува наказателно производство срещу въззивника. В РП – Варна била образувана пр. пр. 200/2023год. по която с постановление от 10.01.2023год. прокурор от ВРП разпоредил извършването на допълнителна проверка. С последващо постановление от 22.05.2023год. на основание чл.213, вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК прокурорът отказал да образува

досъдебно производство за престъпление от общ характер по чл.345, ал.2 от НК и на 22.05.2023год изпратил своя акт на органите на полицията. Въз основа на изпратеното постановление на ВРП и материалите по преписка ЗМ 468/2022год. по описа на IV РУ при ОД на МВР - Варна, Началник сектор в ОД на МВР - Варна, РУ 04 Варна на 31.05.2023г., издал атакуваното НП.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото писмени доказателства – материалите приложени към АНП (Постановление за отказ да се образува наказателно производство, писмо от началника на сектор ПП до началника на IV РУ, справки от АИС „КАТ, справка за нарушител и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021год. на министъра на вътрешните работи), както и както и изисканите и приобщени служебно от страна на съда материали по пр.пр.№ 200/2023год. включваща материалите по преписка ЗМ №468/2022год. по описа на IV РУ при ОД на МВР – Варна, както и Удостоверение издадено от началник Сектор „Човешки ресурси“ при ОД МВР – Варна, които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът направи следните правни изводи:

Въззивната жалба е депозирана в законния срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Наказателното постановление №123-0442-000507/31.05.2023г. е издадено от компетентен орган, в срока по чл.34 от ЗАНН и съдържа формалните реквизити предвидени в нормата на чл.57 от ЗАНН. В него се съдържат всички минимално изискуеми по силата на закона реквизити. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. В обст. част на НП, макар и твърде лаконична, се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват вмененото на въззивника нарушение (управлявал собственото си МПС, което е с прекратена регистрация по чл. 145, ал.2 от ЗДП) посочени са обстоятелствата при които е извършено, както и нарушената законова норма като е налице пълно единство между фактическо и юридическо обвинение. В контекста на горното съдът не споделя наведеното в жалбата възражение за липса на пълно точно и ясно описание на нарушението.

В случая НП е съставено в хипотезата на чл. 36, ал.2 от ЗАНН, без приложен АУАН, при наличие на акт на прокурора за отказ да се образува наказателно производството срещу въззивника за същото деяние.

С НП на въззивника е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 200лв. както и адм. наказание "Лишаване от право да управлява МПС " за срок от шест месеца, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДП, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДП.

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДП, действала към момента на извършване на нарушението – по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. От своя страна, разпоредбата на чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДП предвижда санкция за лице, което управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

По същество съдът намира, че правилно АНО е констатирал наличието на нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДП, като е отнесъл фактите към хипотезата на правната норма.

От доказателствата по делото по безспорен и категоричен начин се установява, че въззивникът е управлявал автомобил, който е бил с прекратена регистрация.

Разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДП сочи, че служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано ППС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването, не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

В случая от наличните по делото доказателства (основно съдържащи се в приобщените по силата на служебното начало материали по пр. пр. №200/2023год.) се установява, че въззивникът е придобил в индивидуална собственост МПС - то на 24.03.2022г. в предвидената за това форма съгласно чл. 144, ал.1 от ЗДП, както и че в едномесечен срок от придобиването в собственост на регистрирано пътно превозно средство не е изпълнил задължението си по чл. 145, ал.2 от ЗДП и чл. 14 и сл. от Наредба № I-45 от 24 март 2000г. да регистрира превозното средство на свое име в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния си адрес или адрес на регистрация, но въпреки това е продължил да го управлява. В горната насока

са приложените към пр. пр. договор за дарение на МПС, 2 бр. удостоверения издадени от ВРС удостоверяващи отказ от наследството на П. И. П., както и писмените сведения дадени от въззивника в хода на проверката. Тези факти не се и оспорват от него. Поради това и на 26.05.2022г. (доколкото крайния срок за пререгистрация на МПС-то в случая е изтекъл на 25.05.2022год.) регистрацията на превозното средство е била служебно прекратена и е била направено съответното отбелязване в информационната система. С оглед на гореизложеното към 09.09.2022год. превозното средство не е било регистрирано по смисъла на чл. 140, ал. 1 от ЗДП.

От друга страна не е спорно, а и се установява от доказателствата по делото (писмени сведения от въззивника) и това, че на 09.09.2022год. към посочения в НП час именно въззивника е управлявал автомобила. Този факт се потвърждава от въззивника и във въззивната жалба.

Поради това съдът намира, че нарушението безспорно е било извършено. Като водач и собственик на МПС-то въззивникът е бил длъжен да изпълни задължението си за неговото регистриране в законоустановения срок, като в ЗДП изрично е разписана процедурата, която се предприема при неизпълнение на това задължение, а именно служебно прекратяване на регистрацията на превозното средство. И след като към въззивникът към 09.09.2022год. е управлявал МПС, което не е било регистрирано (било е с прекратена регистрация по силата на закона) факт който въззивникът е бил длъжен да знае доколкото процедурата е разписана ясно в закона, то нарушение е извършено и от субективна страна. В този смисъл е налице константна практика на Административен съд - Варна – Решение № 2188 от 14.11.2019г. по к.а.н.д. №2198/2019г.; Решение № 1788 от 03.10.2019г. по к.а.н.д. № 2032/2019г.; Решение № 2340 от 03.12.2019г. по к.а.н.д. № 3026/2019г.; Решение № 910 от 13.07.2020г. по к.а.н.д. № 393/2020г.; Решение № 880 от 09.07.2020г. по к.а.н.д. № 544/2020г.; Решение № 1617 от 03.11.2020г. по к.а.н.д. № 2083/2020г.; Решение № 1853 от 08.12.2020г. по к.а.н.д. № 2091/2020г.; Решение № 1654 от 10.11.2020г. на по к.а.н.д. № 2171/2020г.; Решение № 1691 от 16.11.2020г. по к.а.н.д. № 2133/2020г.; Решение № 1773 от 27.11.2020г. по к.а.н.д. № 2375/2020г.; Решение № 337 от 15.03.2021г. по к.а.н.д. № 195/2021г.; Решение № 46 от 14.01.2021г. по к.а.н.д. № 1783/2020г.; Решение № 181 от 15.02.2021г. по к.а.н.д. № 125/2021г.;

Решение № 767 от 4.06.2021г. по к.а.н.д. № 824/2021г.; Решение № 827 от 17.06.2021г. по к.а.н.д. № 734/2021г.; Решение № 841 от 18.06.2021г. по к.а.н.д. № 1032/2021г.; Решение № 189 от 22.02.2022г. по к.а.н.д. № 2539/2021г.; Решение № 1259 от 17.10.2022г. по к.а.н.д. № 2031/2022г. и мн. др. ;

Правилно е била приложена и санкционната норма на чл. 175, ал. 3 пр. 1 от ЗДП, тъй като именно в нея е предвидена санкцията за водач на МПС, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

С оглед разпоредбата на чл. 189з от ЗДП съдът не намира за нужно да обсъжда възможността за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Съдът намира, че правилно наказващият орган е наложил на въззивника административно наказание "Глоба" и "Лишаване от право да управлява МПС", тъй като това са предвидените в закона санкции за допуснатото нарушение. Доколкото наказанията наложени на въззивника са определени в минималните предвидени санкционната правна норма размери - "глоба" в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 месеца те се явяват законосъобразни, а и за съда не съществува законова възможност да измени издаденото НП, като определи административни наказания под предвидения от законодателя размер.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът счита, че атакуваното НП е издадено в съответствие с материалния закон, същото не страда от пороци, които го правят процес. недопустимо и като такова следва да бъде потвърдено.

По разноските.

Разноски се претендират от двете страни в процеса както от въззивника, така и от въззиваемата страна като и двете искания са направени своевременно.

С оглед изхода на делото съдът счита, че направеното искане от страна на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и счита, че на основание 63д, ал.1 от ЗАНН такова следва да бъде присъдено в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл.63, ал.5 от ЗАНН. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН в чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80лв. до 150лв.. И като съобрази, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност изискващи специални процесуални усилия по

поддържане на обвинителната теза на АНО в с.з от една страна и от друга това, че делото е приключило в едно съдебно заседание, а процес. представител на въззиваемата страна не е участвал лично в съдебното заседание като единствено е представил писмени бележки, съдът счита че следва да присъди юрисконсултско възнаграждение на минимума предвиден в наредбата, а именно - 80лева. Посочената сума следва да бъде заплатена от въззивника в полза на ОД на МВР Варна.

С оглед изхода на делото (НП подлежи на потвърждаване) искането на въззивника за присъждане на разноски се явява неоснователно. В тези случаи разноски сне му се дължат.

С оглед на всичко изложено по-горе и на основание чл.63 ал.2, т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0442-000507 от 31.05.2023год. на началник Сектор в ОДМВР Варна, РУ 04 Варна, с което на Т. П. П. ЕГН ***** с пост. Адрес гр. Варна, ж.к. „Вл. Варненчик“ бл. 408, вх.13, ет.4, ап.8, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДП е наложено административно наказание глоба в размер на 200лв. както и адм. наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца за нарушаване нормата на чл.140, ал.1 от ЗДП.

ОСЪЖДА Т. П. П. ЕГН ***** с пост. Адрес гр. Варна, ж.к. „Вл. Варненчик“ бл. 408, вх.13, ет.4, ап.8, да заплати в полза на ОД на МВР Варна сума в размер на 80лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____